

[Jørgen Gram.]

ministeren ikke drev en Høkerforretning. Der var andre . . . (Uro i Salen).

Formanden: Jeg vil meget advare mod enhver højroset Samtale i Salen!

Jørgen Gram: Der var andre i et andet Parti, der ikke havde samme Tiltro til Ministeren. Det glæder mig, at min Opfattelse holdt Stik.

Lovforslaget her gaar ud paa, at der uden Pantesikkerhed efter Kommunalbestyrelsens Anbefaling — ikke, som den foregaaende Taler sagde, at Kommunalbestyrelsen skal staa inde for det, men efter Kommunalbestyrelsens Anbefaling — kan ydes Laan, der skal tilbagebetales inden Udgangen af Oktober. I Modsætning til i Fjor, da Laanene var rentefri, skal de nu forrentes med 5 pCt. p. a. Jeg finder dette rimeligt. Vi har jo ogsaa Loven om Høstpantebreve, men der maa Laantagerne baade stille Sikkerhed i Avlen og forrente fuldt ud. Kravet her ligestiller i nogen Maade de to Love, idet der altsaa ogsaa her forlanges en, omend forholdsvis lille Forrentning. Dog er den Lov, som dette Forslag stiler imod, fortsat den billigste og enkleste, fordi der ikke kræves Pantesikkerhed, men Loven er en Understregning af, at ingen Plet af Danmarks Jord i Foraaret 1941 med Begrundelse maa ligge utilsaaget hen.

Men naar der nu skaffes Penge til Saakorn, kan saa dette Saakorn i det hele taget købes? Det er det Spørgsmaal, der er brændende og stilles rundt omkring, og jeg vil gerne her have en Udtalelse af Ministeren om dette. For Penge, men intet Saakorn er ingen Løsning. Jeg er klar over, at den enkelte har Forpligtelse til at sørge for sig selv; jeg er ogsaa mod, at Samfundet skal agere Barne pige paa dette som paa saa mange andre Omraader, hvorfor man maa paalægge de paagældende Landmænd, at de maa være om sig. Men saa maa der ogsaa skaffes dem Adgang til at købe Korn, hvis de finder Steder, hvor det nu engang er at finde. Prisen, der kan laanes til, er jo sat til 30 Kr. pr. hkg. Det er den højeste øjeblikkelige Pris for godt Korn, som egner sig til Saasæd, der er fastsat. Ved kontrolleret Fremavl eller lignende tager man jo højere Priser, men det kan udmærket godt gaa at bruge den anden Vare, naar den er velrenset, og vil Køberne have kontrolleret Saasæd til de dyrere Priser, maa de selv skaffe Merprisen, men jeg synes egentlig, det kan siges at være en Art Luksus, saadan som Forholdene ligger. —

Nu spørger jeg da Ministeren, om han kan finde Udveje til at fremskaffe Kornet til enkelte Landmænd eller maaske en hel, særlig vanskeligt stillet Egn, hvis der i Omegnen ingen er, der kan sælge, hvad der er Brug for.

Jeg er indforstaaet med, at Kommunalbestyrelsen holder skarp Kontrol med, at kun de, der virkelig trænger til Saakorn, kommer i Betragtning, og jeg havde gerne set, om vi havde kunnet afvikle denne Lov sammen med andre lignende Love. Men Samfundet vil jo til Efteraaret stille sine Krav til alle; de bliver maaske ikke mindre, end de er i Øjeblikket paa dette Omraade. Vi letter her Betingelserne for at opfylde Kravene. Jeg anbefaler.

Petersen (Røj): Jeg takker Ministeren for det Lovforslag, som her er fremsat. I den tørre Sommer i Fjor blev Høsten visse Steder saa ringe, at Kornet ikke var af en saadan Kvalitet, at det kan bruges til Saasæd; det er meget daarligt mange Steder, kun Foderkorn. I Lovforslaget staaar der, at der af Staten kan laanes 30 Kr. til hver Td. Korn, der købes til Saasæd, men Spørgsmaalet er, som allerede sagt: hvor faar man Saasæd fra? Der er jo mange, som allerede har solgt Frihandelskornet og har byttet med Kager. Meningen var vel, at Saakornet kunde købes i fri Handel, men det kan faa sine store Vanskeligheder. Naar en Landmand, som sælger Frihandelskorn, efter at han altsaa har afleveret, hvad han skulde, til Staten, kan faa Foderkorn for det Korn, han afleverer, er jeg bange for, at det bliver vanskeligt at faa Korn nok til den Saasæd, der mangler. Jeg tror, det vil faa sine store Vanskeligheder, og jeg vil gerne henstille til Ministeren at overveje, om der er Sikkerhed for, at man kan faa det. Jeg skal med disse Ord tilsige Støtte til Lovforslagets Vedtagelse.

Rasmussen (Gylling): At al Danmarks Jord bliver tilsaaget i dette Foraar, er selvfølgelig en Nødvendighed, og man kan maaske ogsaa se saadan paa det, at ingen paa Grund af manglende økonomisk Evne skal være afskaaret fra at faa sine Marker tilsaaget. Nu kunde man maaske mene, og det er der vel mange, der mener, at de forbedrede økonomiske Forhold for Landbruget egentlig kunde overflødig gøre et Forslag som dette; men det er sikkert ogsaa kun ganske enkelte Landmænd, der ikke er i Stand til at skaffe sig Saakorn; det vil navnlig være Landmænd i de Egne, hvor der faktisk har været en overordentlig daarlig Høst. Ministeren maa